

det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), men jeg maa ønske, at man med dette Tilsvær lader den Sag gaa ud af Forhandlingen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (M. Klausen): Naar jeg udtalte for, at Socialdemokratiet ikke ønskede en Folkevæbning, hvis Vedelse var lagt i Hænderne paa en Regering, der brød Landets Love og byggede provisoriske Fæstninger, har jeg selvfølgelig ikke sigtet til den nuværende højtærede Krigsminister. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) ved selvfølgelig meget godt, hvem det var, jeg sigtede til. Det ærede Medlem maa da ogsaa indrømme, at vi staa slet ikke anderledes i det nu end tidligere, saa at det, der er sket den Gang, meget godt kan gentage sig, naar som helst det skal være. De Udtalelser, som jeg anførte, og som vare fremkomne fra Oberst Blom i Landstinget, lod det til, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds vilde rokke ved eller ikke vilde tillægge videre stor Betydning. Nej, det er den gamle Historie, det kende vi saa godt, det kende vi fra hele Fæstningsrummelen. Saa snart en Officer udtalte sig mod Kjøbenhavns Befæstning, ja saa regnede man ham ikke for noget, saa kunde der ikke tillægges hans Udtalelser nogen Vægt! Naar han ikke talte Regeringen efter Munden, naar han ikke kunde rejse omkring og holde Foredrag til Gunst for Kjøbenhavns Befæstning, buede hans Udtalelser ikke. Alle de meget stærke Udtalelser, der fra talrige Officersers Side ere fremkomne mod Befæstningen, søgte man at tillægge saa lidt Vægt som muligt, ja, man frakendte endoglaa disse Officerer Forstand paa det, de talte om. Naar altsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds vil rokke ved de Udtalelser og den stærke Kritik, som blev fremsat af Oberst Blom, er det kun en Gentagelse af det, vi saa under hele Fæstningsrumlen. Denne Sag, synes jeg, har for øvrigt en ret betegnende Side. Det, her er Tale om, er at have en Uretfærdighed og lette nogle Byrder, som tynge paa den kjøbenhavnske Befolkning. Men det eneste Medlem her i dette Ting, som staaar frem for at tale for at bevare disse Uretfærdigheder og Byrder, er en Repræsentant for selve Kjøbenhavn! Det er naturligvis et Spørgsmaal, som den ærede Folketingsmand maa afgøre med sine Vælgere. Jeg siger kun, at det er ret betegnende, at det eneste Medlem, som forsvare Bibeholdelsen af disse Uretfærdigheder og

Byrder, er en Folketingsmand her fra Kjøbenhavn.

Wagner: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Sofus Høgsbro): Er det for en kort Bemærkning?

Wagner: Nej.

Formanden (Sofus Høgsbro): Saa udkræves Tingets Samtykke. Begæres der Afstemning? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er Samtykket givet, og det ærede Medlem har Ordet.

Wagner: Jeg er jo affaaeren af den højtærede Formand fra at svare det ærede Medlem paa hans Replik vedrørende hans Stilling til det professionelle Massemord, og jeg skal derfor selvfølgelig afholde mig derfra. Jeg tror ogsaa, at Rigsdagsstinden og det Citat, jeg har fremsført, vil være tilstrækkelig konkluderende i saa Henseende, saa at jeg ikke behøver videre at dvæle derved. Naar det ærede Medlem fremhævede forskellige Tilfælde, i hvilke det kunde være byrdefuldt at tage Del i Væbningstjenesten, saa er det ikke andet, end hvad jeg har indrømmet, og som jeg laade udtrykkelig, at den kan være byrdefuld. Derimod tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at et Beløb af 15 Kr. for 30 Kvart-Sliddage kan siges at være ringe. Jeg tror, at enhver af os, som skal forvalte Munderingsøkonomi, vilde være meget glad ved Halvdelen af denne Sum, med et saadant Beløb vilde man hurtigt saa sin Munderingsbeholdning i en overordentlig blomstrende Forfatning. At Første-Anskaffelserne koste noget, indrømmede jeg udtrykkelig, og for de særlig uformuende kan man ogsaa kalde Byrden for stor, men de kunne jo fritgøre sig for Byrden ved at melde sig som uformuende, uden at det medfører nogen som helst Virkning som Fattighjælp eller slikt, og saa saa Uniformen udliveret. Naar den ærede Ordfører anbefalede mig Oberst Blom til Efterfølgelse, vil jeg vende det om og anbefale den ærede Ordfører at følge Oberst Blom, thi han foreslog ikke at affaste, men at forbedre Væbningen. Oberst Blom, til hvis Sagkundskab den ærede Ordfører har særlig Tro, hørte ogsaa til de tidligste Forkæmpere for Kjøbenhavns Befæstning, og tillægges der hans Ord særlig Vægt i det ene Spørgsmaal, maa de vel ogsaa have det i det andet. Naar den ærede Ordfører fremhævede det mærkelige ved, at jeg som Re-